

Föreningen Sveriges Fäbodbrukare
Pauline Palmcrantz
Sockenstugan
793 60 Siljansnäs

Statens Naturvårdsverk
klas.allander@naturvardsverket.se
registrator@naturvardsverket.se

Remissvar med anledning av SNV, SJV samt SVA förslag 2010-10-13 ang genetisk förstärkning av vargstammen i Sverige samt tillvägagångssätt för genetisk förstärkning av den svenska vargstammen, dnr 429-1814-10.

I frågan om utplantering av varg så har vi som djurhållare god förståelse för det principiella resonemanget och behovet av god genetisk status i förvaltningen av en djurart.

Utifrån fäbodbrukarnas grundläggande behov och utgångspunkter ser vi dock anledning att framföra att rovdjursförekomst och rovdjursförvaltningen inte får äventyra, oskäligt belasta, hindra eller omöjliggöra fäbodbruket, varken som levande kulturarv, näringsverksamhet eller den extensiva betesdriften med frigående djur i skog och fjäll i det svenska fäbodområdet.

Vi har tagit del av ovan nämnda remiss och vill lämna följande synpunkter:

Föreningen Sveriges Fäbodbrukare anser att det ska införas en buffertzona på minst tio mil även till fäbodområde vad gäller utsättning av varg. Vi anser vidare att detta uttryckligen ska anges bland kriterierna för val av utsättningsområden, vilket torde behövas som konkret vägledning för berörda länsstyrelser och deras viltförvaltningsdelegationer.

Enligt vår uppfattning svarar fäbodbruket och extensiv betesdrift med tamdjur för sådana värden att det motiverar sådant hänsynstagande. Det är också enligt vår uppfattning en logisk konkretisering av särskilt hänsynstagande till skogsbete och fäodsbete. Det innebär också en anpassning till behoven av att undvika områden med exponerade betande tamdjur samt att undvika områden där vargens beteende inte onödigtvis riskerar påverka näringsverksamhet.

Våra grundläggande utgångspunkter för detta ställningstagande är följande.

1. Det finns ur vårt perspektiv uppenbara brister i rovdjursförvaltningen, i hanteringen av problemrovdjur samt i hanteringen av förebyggande insatser, akutsituationer och ersättningsfrågor.
2. Det saknas en förutsättningslös och objektiv beskrivning av förvaltningsförutsättningarna för rovdjur, också med beaktande av det samlade rovdjurstrycket. Hur långt sträcker sig egentligen den långsiktigt hållbara bärkraften för rovdjursförvaltningen utifrån den naturliga födotillgången och i relation till övriga berörda intressen? Fäbodbrukarna kan inte acceptera att vår kultur och vår näringsverksamhet riskerar att förtvina och kanske offras i brist på objektiva kunskapsunderlag i dessa avseenden.
3. Det saknas kunskapsunderlag och konsekvensanalys vad gäller interaktion och påverkan på övriga intressen, hållbar landsbygdsutveckling, det biologiska kulturarvet samt bevarandet av den biologiska mångfalden i olika avseenden.
4. Nuvarande rovdjursförvaltning tar inte hänsyn till vår rätt att utöva vår mulbetesrätt.
5. Nuvarande rovdjursförvaltning ger inte fäbodbruket möjlighet att på önskvärt och för framtiden erforderlig omfattning bedriva miljöriktig energieffektiv och därmed klimatanpassad traditionell produktion.

För övrigt vill även vi beröra farhågorna kring smittskyddsaspekter, t ex vad gäller rabies och bandmask. Echinococcus (sp) värdväxlar med betesdjur och kan även drabba människan. Det kan innebära påtagliga förändringar och risker, inte minst för vår extensiva verksamhet och kvalitativa produktion samt på olika sätt för vår gemensamma upplevelse och syn på skandinavisk natur och kulturmiljö. Detta är ännu inte tillfredsställande klarlagt.

Föreningen Sveriges Fäbodbrukare ställer sig även bakom Gävleborgs Fäbodförenings remissvar i frågan 2010-10-10.

Siljansnäs 2010-11-02

Föreningen Sveriges Fäbodbrukare

Pauline Palmcrantz, ordförande

För kännedom;

Statens Jordbruksverk
jordbruksverket@jordbruksverket.se

Statens Veterinärmedicinska Anstalt
sva@sva.se